

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företaget.

Boverket

Yttrande över Boverkets förslag till föreskrifter om säkerhet i händelse av brand i byggnader

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Remissen innehåller även förslag till allmänna råd, vilka inte omfattas av Regelrådets granskning.

Innehållet i förslaget

I remissen ingår förslag till föreskrifter om säkerhet i händelse av brand i byggnader.

I sak anges förslaget innebära bland annat följande. Författningsförslaget preciserar kraven i 3 kap. 8 § plan- och byggförordningen (2011:338), PBF.

Avdelning I i författningsförslaget anges innehålla övergripande bestämmelser om bland annat tillämpningsområdet, byggprodukter, projektering, utförande och kontroll. När det gäller Avdelning II i författningsförslaget anges det innehålla bestämmelser vid uppförande av nya byggnader. Avdelning III i författningsförslaget, slutligen, innehåller bestämmelser vid ändring av byggnader. Bestämmelserna reglerar hur anpassning och avsteg från kraven i avdelning II får göras vid ändring av byggnader.

Ändringarna anges främst omfatta reglernas uppbyggnad och struktur. Sammantaget anges förslaget innebära att den totala regelmassan avseende säkerhet i händelse av brand minskar med omkring hälften jämfört med idag. Avsikten anges inte ha varit att ändra den säkerhetsnivå som följer av om reglerna tillämpas som helhet. I många fall har bestämmelser omarbetats i stor utsträckning jämfört med dagens regler eller inte inarbetats alls i författningsförslaget, vilket kan innebära vissa mindre justeringar av gällande kravnivå.

Det anges emellertid finna ett undantaget från den principen, som avser fem områden där en teknik- och samhällsutveckling har skett i stor omfattning under den tid som förflutit sedan den senaste större ändringen av reglerna om säkerhet i händelse av brand i byggnader trädde i kraft år 2012. Det handlar om s.k. gröna tak och fasader, brandbestämmelser avseende viss ny teknik (såsom solpaneler, energilagring och alternativa drivmedel) och avseende flervåningsbyggnader med brännbar stomme. Vidare ingår höga byggnader och brandskydd i trygghetsboenden och liknande i de fem områden där ändringar i sak övervägts i högre grad och i förekommande fall föreslagits.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I konsekvensutredningen finns en beskrivning på övergripande nivå av problem som förslagsställaren identifierat finns med dagens bestämmelser. Denna generella beskrivning överensstämmer med den som getts i andra ärenden som också ingår i samma översyn av byggreglerna som det här aktuella förslaget. Det handlar om att regleringen av branschen uppfattas som omfattande, oförutsägbar och kostnadsdrivande. Det handlar också om att allmänna råd i alltför hög grad bedöms ha blivit normerande samt att innovation och nytänkande bedöms begränsas. För ett utförligare referat av detta slags resonemang, se exempelvis yttrande RR 2023-53.

Specifikt när det gäller dagens bestämmelser om säkerhet i händelse av brand anges bland annat följande. Reglerna anges vara utformade som verifierbara funktionskrav. I den mån ett verifierbart krav inte varit möjligt att formulera har nivå sättande allmänna råd används för att fastlägga en acceptabel säkerhetsnivå. En större omarbetning av brandskyddskraven utifrån dessa principer trädde i kraft år 2012. Det anges emellertid att reglerna fortfarande till stora delar bygger på äldre, mer detaljerade krav som funnits i de olika byggregelverk som funnits sedan sextioalet. Det anges i sin tur ha inneburit att reglerna uppfattats som onödigt omfattande, detaljerade och svårlästa med allt för många undantag och specialregleringar utifrån de grundläggande funktionskraven. Detta anges medföra att det i ett flertal krav inte finns något tydligt logiskt samband mellan det som avgör om ett krav ska gälla och det krav som faller ut. Det medför i sin tur begränsningar i möjligheten att verifiera brandskyddet genom analytisk dimensionering, dels genom att syftet med en regel kan vara svårt att utläsa, dels genom att det skapar möjligheter till jämförelser vid analytisk dimensionering som inte är relevanta. Med analytisk dimensionering avses att byggherren uppfyller ett eller flera av funktionskraven i denna författning genom en funktionsbaserad utformning. Vid analytisk dimensionering ska det ingå en identifiering av verifieringsbehovet, och en verifiering som visar att funktionskraven är uppfyllda. Trots ambitionen att kraven i föreskrifter i avsnitt 5 BBR (Boverkets Byggregler) ska vara utformade som funktionskrav, förekommer flertalet föreskrifter som anger ett detaljerat krav utan att beskriva någon funktion. I dessa fall begränsas byggherrens möjlighet att tillämpa funktionsbaserade utformningar som verifierats genom analytisk dimensionering. Möjligheten att tillämpa analytisk dimensionering har varit en central del i avsnitt 5 BBR sedan den senaste större ändringen år 2012. Trots att det av föreskrifterna tydligt framgått att möjligheten att verifiera en utformning med analytisk dimensionering finns, har förenklad dimensionering framstått som förstahandsvalet. Detta bedöms till viss del ha hämmat utvecklingen genom att analytisk dimensionering har blivit något som tillämpats i andra hand.

Det anges, i likhet exempelvis med förslag som Regelrådet yttrade sig över i det tidigare ärendet RR 2023-53, att det här aktuella förslaget ska tydliggöra rollfördelningen mellan staten, samhällsbyggnadssektorn och standardiseringen. Boverket ska i föreskrifterna precisera de krav som ställs i lag och förordning och därigenom beskriva den säkerhetsnivå som avses i lag och förordning, medan samhällsbyggnadssektorn ska ta fram lösningar som uppfyller kraven, med standardiseringen som alternativ. Också i likhet med tidigare ärenden anges att byggreglerna efter översynen ska bestå av färre regler, som är formulerade som teknik- och materialneutrala funktionskrav och i princip bara innehålla bindande föreskrifter.

Som angetts ovan i beskrivningen av innehållet i förslaget har en huvudprincip varit att förändra reglernas struktur och omfattning med i stort sett oförändrade krav, men ett

undantag för detta gäller för fem områden där det skett stora förändringar i samhället sedan den senaste förändringen av byggreglerna. Dessa fem områden som redan nämnts ovan avser bland annat gröna väggar och tak samt ny teknik av olika slag.

Mer generellt om syftet med att ha regler för brandsäkerhet anges också exempelvis att eftersom brand är en sällanhändelse med låg sannolikhet att inträffa under en byggnads livslängd blir brandskyddets funktion sällan eller aldrig prövat i praktiken. Det anges att många byggherrar därmed ser få incitament att, annat än undantagsvis, utforma ett brandskydd utöver samhällets minimikrav. Det anges därför vara av stor vikt att samhället säkerställer vilken säkerhetsnivå som krävs för att byggnaderna ska vara tillräckligt säkra att vistas i och att en brand i övrigt inte ska få orimligt stora konsekvenser. Inte minst gäller detta i offentliga miljöer där samhället eller någon privat organisation ansvarar för andra individers säkerhet, exempelvis i skolor, samlingslokaler, hotell och nattklubbar.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning såväl av de generella målsättningarna med översynen av byggreglerna som helhet som av specifika syften med det här remitterade förslaget. Beskrivningen är tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av bakgrund och syfte med förslaget godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

Det anges i konsekvensutredningen att nollalternativet innebär att befintliga regler förblir oförändrade. Ett sådant alternativ anges innebära att samtliga problem som beskrivits med nuvarande regelstruktur kvarstår samtidigt som den anpassning till samhällsutvecklingen som är nödvändig inte genomförs.

När det gäller alternativa lösningar anges följande. Den alternativa lösningen till författningsförslaget är att reglerna om säkerhet i händelse av brand upphävs och inte ersätts med nya föreskrifter. Det anges medföra risker och kostnader och alternativet har därför inte valts.

Det anges att om det bara finns krav på lag- och förordningsnivå kan säkerheten i händelse av brand i byggnader förväntas minska. Det kan vara svårt att tolka de övergripande samhällskraven i lag och förordning, vilket även kan leda till höga tillämpningskostnader för till exempel byggherrar och kommuner. Myndighetsföreskrifterna anges förtydliga samhällskraven och göra dessa tillämpbara för byggherrar, projektörer och kommuner.

I övrigt anges Boverket för varje föreskrift och allmänt råd analyserat alternativa lösningars ändamålsenlighet, effektivitet och konsekvenser. Det har resulterat i att vissa bestämmelser i dagens regler inte finns i författningsförslaget och att delar ur det som idag är allmänna råd finns som föreskrifter. En del regler anges ha modifierats för att bli mer träffsäkra eller mer effektiva.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av nollalternativ och vissa alternativa lösningar i konsekvensutredningens bakgrundskapitel, som refererats ovan. Därutöver finns resonemang om möjliga alternativa lösningar inte minst i anslutning till beskrivningarna av de överväganden och förslag som verket lämnar på de fem områden där verket identifierat ett större behov att se över bestämmelserns materiella innehåll. Sådana beskrivningar finns såväl i rapportens löptext som i specifika bilagor som mer i detalj går igenom den analys som gjorts av förutsättningarna för brandsäkerhet när byggnader har gröna väggar eller ska ha en lösning för energilagring inom byggnaden exempelvis.

Sammantaget finner Regelrådet att det finns en beskrivning av alternativa lösningar som är fullt tillräcklig för den typ av förslag som konsekvensutredningen avser.

Regelrådet finner redovisningen av alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I konsekvensutredningen anges att författningsförslaget stämmer överens med de skyldigheter som Sveriges medlemskap i Europeiska unionen innebär. Byggregler som preciserar det tekniska egenskapskravet om säkerhet i händelse av brand är nationella säkerhetskrav som ställs på byggnader. Inför beslut om att författningsförslaget ska träda i kraft behöver det anmälas till Kommerskollegium för vidare anmälan till Europeiska kommissionen. Denna anmälningsprocedur krävs för tekniska föreskrifter och är till för att bevaka den fria rörligheten av varor på EU:s inre marknad. Vidare anges att författningsförslaget inte reglerar tillträde till eller utövande av tjänsteverksamhet Boverket gör därför bedömningen att författningsförslaget inte behöver anmälas enligt EU:s tjänstedirektiv (Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden) och 2 § förordningen (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns en beskrivning av hur förslaget förhåller sig till EU-rätten. Av den beskrivningen framgår såväl att författningsförslaget i sig är nationellt, men att det finns vissa kopplingar till EU-rätten och hur dessa ser ut. Beskrivningen är tydlig.

Regelrådet finner redovisningen av förslagets överensstämmelse med EU-rätten godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Den nya författningen föreslås träda i kraft den 1 juli 2024. Samtidigt upphävs motsvarande regler om säkerhet i händelse av brand i Boverkets byggregler (2011:6) – föreskrifter och allmänna råd, BBR, råd (2011:10) om tillämpning av europeiska konstruktionsstandarder (eurokoder), EKS, i Boverkets allmänna råd (2011:27) om analytisk dimensionering av byggnaders brandskydd, BBRAD och i Boverkets allmänna råd (2013:11) om brandbelastning, BBRBE.

Den nya författningens övergångsbestämmelser hänvisar till övergångsbestämmelser i de författningar som upphäver de äldre bestämmelserna. Upphävandet av avsnitt 5 i BBR sker genom en ändring av BBR. BBRAD och BBRBE upphävs separat i varsin författning medan upphävandet av EKS sker genom den nya grundförfattningen Boverkets föreskrifter och allmänna råd om bärförmåga, stadga och beständighet i byggnader m.m. En övergångstid om ett år föreslås, alltså till den 1 juli 2025. Under denna övergångstid kommer det att vara möjligt för byggherrar att välja om de ska tillämpa de nya bestämmelserna eller om de ska tillämpa de gamla upphävda bestämmelserna i BBR, EKS, BBRAD och BBRBE. Väljer man att tillämpa de nya reglerna måste man tillämpa samtliga de nya författningar som ersätter de äldre reglerna. Alternativet är att tillämpa samtliga äldre regler. Man får alltså inte välja att tillämpa delar av de äldre reglerna tillsammans med delar av de nya reglerna. Hur länge dessa övergångsbestämmelser ska få tillämpas är, om åtgärden kräver lov eller anmälan, kopplat till när ansökan respektive anmälan görs. För lovpliktiga åtgärder gäller att de gamla bestämmelserna i BBR, EKS, BBRAD och BBRBE ska få tillämpas om ansökan om bygglov görs före den 1 juli 2025. För anmälningspliktiga åtgärder ska BBR, EKS, BBRAD och

BBRBE få tillämpas om anmälan görs före den 1 juli 2025. För åtgärder som inte kräver vare sig bygglov eller anmälan ska BBR, EKS, BBRAD och BBRBE få tillämpas om arbetena påbörjas före den 1 juli 2025. Övergångstiden anges motiveras av att byggherrarna ska få god tid på sig för att ställa om arbetet till de nya förhållandena.

Vidare anges att för att föreskrifterna ska få avsedd effekt vid ikraftträdandet, bör informationsinsatser riktas mot byggreglernas tillämpare. Detta kan ske genom Boverkets ordinarie kanaler – såsom PBL kunskapsbanken och vägledningar – men även genom mer målgruppsanpassade utbildningar och seminarier.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår av vilka skäl som förslagsställaren valt den förordade tidpunkten för ikraftträdande. Vidare framgår det specifikt att ett skäl till vald övergångstid är att ta hänsyn till byggherrars behov av tid för omställning. Detta är värdefull information. Vidare finns det en bedömning av behovet av speciella informationsinsatser, som är fullt tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I konsekvensutredningen anges avseende byggherrar att antalet sådana företag totalt bedöms vara drygt 84 000. Procentuellt anges mer än 95 procent av byggherreföretagen ha högst 9 anställda. Det anges finnas 6 företag med fler än 500 anställda. Den tabell som redovisar antal företag i olika storlekskategorier i konsekvensutredningen överensstämmer med den som fanns i ärende RR 2023-53. När det gäller företag som kan verka som byggtreprenörer anges dessa också vara drygt 84 000, varav knappt 50 000 saknar anställda och drygt 29 000 har 1 – 9 anställda. Innehållet i den tabell som beskriver byggtreprenörsföretagen överensstämmer också med det som fanns i motsvarande tabell i ärende RR 2023-53. Även när det gäller projektörer och kontrollansvariga anges samma information i tabellen i detta ärendes konsekvensutredning som i motsvarande tabell i det tidigare ärendet, vilket bland annat innebär att det i alla tre företagskategorierna utvecklare av byggprojekt, arkitektkontor och andra projektörer är mer än 90 procent av företagen som har högst fyra anställda. Totalt sett anges det röra sig om knappt 30 000 företag i alla tre kategorierna sammanlagt. Beskrivningen av byggmaterialtillverkare och småhustillverkare överensstämmer också med den som fanns i RR 2023-53 vilket bland annat innebär att inte heller i konsekvensutredningen i det nu aktuella ärendet finns det någon tabell som beskriver dessa företag.

Regelrådet gör följande bedömning. Det framgår att det bedöms vara samma kategorier företag som berörs av det här aktuella förslaget som de som berördes i ärende RR 2023-53. Regelrådet fann att beskrivningen av företag i ärende RR 2023-53 till största delen var tydlig och hur som helst tillräcklig. Samma bedömning förs av beskrivningen i det här aktuella ärendet. Samma skrivfel som fanns i tabell över utvecklare av byggprojekt finns i motsvarande tabell i detta ärende (att det anges att antalet företag med noll anställda i kategorin är lika många som det totala antal som anges, vilket uppenbart inte stämmer) och Regelrådet noterar att felet behöver rättas. Också i likhet med tidigare bedömningar anser Regelrådet att även om detta fel behöver korrigeras är det inte av en sådan vikt att det hindrar att beskrivningen som helhet betraktad kan anses tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av berörda företag utifrån antal, storlek och bransch godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Det anges i konsekvensutredningen att föreskrifterna genomgående har omarbetats för att bli mer logiska där kravet på byggnaden får en tydligare koppling till risken som avses att regleras. Konsekvensen blir att det blir lättare att förstå syftet med varje specifik föreskrift. Detta underlättar både vid tillämpningen av de preciserade kraven och då byggherren väljer att tillämpa analytisk dimensionering för att verifiera funktionskrav. Är syftet med en regel tydligt, är det lättare för byggherren att visa på att även andra lösningar uppfyller det syfte och hanterar den risk som föreskriften avser reglera.

Utgångspunkten i bestämmelserna om säkerhet i händelse av brand anges som nämnts vara de funktionskrav som ska uppfyllas. Funktionskraven är formulerade i generella termer, utan att förutsätta en viss utformning av en byggnad, eller en viss lösning. Motsvarande krav i BBR och EKS är formulerade på föreskriftsnivå, men är där i flera delar formulerade som detaljerade krav. De generella formuleringarna i det nu aktuella författningsförslaget anges skapa ett stort utrymme för innovation och objektsspecifika lösningar vilket anges medföra en stor flexibilitet i byggandet. Samtidigt anges de preciserade kraven ge en möjlighet till förutsägbarhet i byggprocessen för den byggherre som så önskar. I likhet med tidigare ärenden anges att borttagna allmänna råd medför att regelverket blir mindre omfattande och mer överskådligt. Det anges också, i likhet med andra ärenden, att kunskap och vägledning kommer att behöva ges i annan form när allmänna råd tas bort.

När det gäller byggherrar anges att författningsförslaget medför ingen förändring av byggherrens ansvar men rollfördelningen mellan byggherren och byggnadsnämnden tydliggörs när byggherrens ansvar för sin byggnad betonas. Författningsförslaget tydliggör att byggherrar ska ges utrymme att föreslå andra lösningar än de som presenterats i BBR:s allmänna råd. Genom att förslaget tydligt anger vad som krävs av byggherren då ett eller flera preciserade krav inte tillämpas, ökar möjligheten för byggherrar att använda andra fackmässiga metoder och lösningar än de som förekommer i de standarder som har angivits i BBR. Det anges inte vara möjligt att kvantifiera en möjlig efterfrågeförändring eftersom det inte går att förutse byggherrarnas beställarbeteende. På kort sikt bedöms emellertid förändringen bli liten eftersom förändringarna i sak är små. På lång sikt är en kvalitativ bedömning att en successiv efterfrågeförändring kommer att ske som följd av att reglerna öppnar för fler innovativa utformningar. Författningsförslaget kan därför indirekt bidra till mer innovation och nya lösningar vilket i sin tur kan sänka produktionskostnaderna och öka kostnadseffektiviteten. Eftersom sådana effekter beror på osäkra – och frivilliga - beteendeförändringar i framtiden anges de inte vara möjliga att beräkna.

En följd effekt av tydligare preciserade krav rörande dokumentation och projektering anges sannolikt vara att underlätta byggnadsnämndernas bedömning av byggherrens kompetens och fackmässighet. Byggnadsnämnderna anges därmed lättare och tidigare i processen kunna förutse kvalitén på den dokumentation som de förväntar sig från byggherren för att utfärda slutbesked, vilket i sin tur kan förenkla kontrollplanens utformning i fråga om detaljinnehåll. Effekten kommer enligt verket sannolikt bli att byggherrens kontrollplan inte behöver bli lika omfattande samt att byggnadsnämndens handläggningstider inför startbesked kan bli kortare, byggnadsarbetet kan påbörjas tidigare och byggherrens kostnader lägre.

Som nämnts tidigare i detta yttrande innehåller remissen också förslag till några ändringar i reglernas materiella innehåll. När det gäller höga byggnader anges således följande. Författningsförslaget anges i detta avseende innebära att gränsen för kravnivån Br0 är 20 våningsplan, i stället för 16 våningsplan som i dagens bestämmelser. Det anges i sin tur innebära att vid projektering av byggnader i intervallet 17–20 enligt de föreslagna reglerna kan tidsåtgången bli mindre eftersom dessa byggnader per automatik inte innebär att analytisk dimensionering måste tillämpas. (Det är alltså så att analytisk dimensionering föreslås krävas från ett högre våningsplan än i dagsläget. När analytisk dimensionering inte krävs, kan förenklad dimensionering användas). Kostnadsminskningen för en enskild projektering av en byggnad i intervallet 17–20 våningsplan uppskattas som följd av detta till 40–80 tusen kronor. Kostnadsminskningen anges vara väldigt liten i förhållande till den produktionskostnad som en byggherre möter vid produktion av ett 17-våningshus. Boverket har inte kunnat estimerat hur många byggnader i det ovan nämnda intervallet som produceras varje år, men det anges kunna antas vara ett fåtal. Det anges också vara så att en kostnadsminskning kan förväntas avseende insatsstödande system för räddningstjänst i byggnader upp till och med cirka 16 våningsplan. Installationskostnaden för reservelverk eller UPS med batterier för räddningshiss uppskattas vara i storleksordningen 150 000 kronor.

När det gäller flervåningsbyggnader med brännbar stomme anges författningsförslaget innebära en kravhöjning för byggnader med brännbar stomme med hög permanent brandbelastning och fler än fyra våningsplan. Vid tillämpning av preciserade krav kan kostnaderna för att uppföra träbyggnader med stor mängd permanent brandbelastning högre än fyra plan därför förväntas öka eftersom det är nödvändigt för byggherren att visa att den dimensionerade brandbelastningen blir begränsad. Det anges att Boverket inte föreskriver en specifik lösning och att byggherrar själva kan välja mellan olika tillvägagångssätt för att uppfylla reglerna. Det anges därmed inte vara möjligt att bedöma vilken aktivitet som tillkommer i produktionen av husen och följaktligen går det inte att bedöma vilken kostnadsförändring företagen möter i sin produktion. Vidare har Boverket inte kunnat inhämta underlag som visar den årliga produktionstakten av byggnader med stomme av massivträ. Detta försvårar ytterligare utförandet av en kostnadsberäkning. Det kan dock konstateras att produktionskostnaderna ökar för utförandet av hus med stomme av massivträ med fyra våningar eller fler. I bilaga 4 anges vidare att vid tillämpning av preciserade krav kan kostnaderna för att uppföra träbyggnader högre än fyra plan med stor mängd permanent brandbelastning därför förväntas öka eftersom det kan bli nödvändigt att förse byggnaden med automatisk vattensprinkleranläggning (upp till åtta våningar), att klä in stommen i syfte att skydda den från att involveras i branden, att välja brandmotståndstid med hänsyn till den höga dimensionerande brandbelastningen eller att på annat sätt visa att den dimensionerande brandbelastningen blir begränsad eller genom analytisk dimensionering verifiera att skyddsålet att motstå ett fullständigt brandförlopp inklusive avsvälning uppnås.

Införandet av en ny verksamhetsklass 3C anges medföra krav på boendesprinkler i vissa trygghetsboenden. Detta krav anges innebära en fördyring av produktionen. Förändringen i produktionskostnad har beräknats med hjälp av att göra flera antaganden om de producerade byggnaderna. Antaganden och beräkningar beskrivs närmare i Bilaga 5 till konsekvensutredningen. I konsekvensutredningens löptext anges att kostnaden beräknas bli mellan 300–350 kr/kvadratmeter om inte extra tank och pump krävs och 400–450 kr/kvadratmeter om dessa installationer krävs. För det tänkta typhuset anges därmed den totala investeringskostnaden bli omkring 500–650 kr/kvadratmeter beroende på vilken utrustning som behövs. Om flera likande hus projekteras anges emellertid kostnaderna kunna minska eftersom projektering, beräkningar och handlingar inte behöver göras om i alla delar. Den totala årliga kostnaden som träffar kollektivet byggherrar som följd av det nya kravet

uppskattas vara mellan 4 och 6,6 miljoner kr. I bilaga 5 finns också uppgifter om kostnad för spisvakt som anges variera mycket beroende på typ, men en värmeövervakad spisvakt anges kosta i storleksordningen 3 000–5 000 kr.

När det gäller de andra förslagen på de tidigare nämnda fem områdena som utretts särskilt anges det i bilaga 1, om ny teknik, bland annat att författningsförslaget inte innebär några nya specifika krav för solcellsanläggningar. Föreskrifterna har emellertid, jämfört med BBR, formulerats mer generellt. Till exempel har ett generellt funktionskrav för fortlöpande brandspridning i utvändiga byggnadsdelar föreslagits i 5 kap. 4 § för att hantera en identifierad risk. I BBR omfattar motsvarande funktionskrav enbart taktäckning. Detta innebär att fler situationer än tidigare kan omfattas av en föreskrift. I praktiken innebär detta att föreskrifterna ska tillämpas på det sätt som Boverket i nuläget resonerar i vägledningstext, och det anges inte innebära en höjning av kravnivån. Vidare anges, avseende energilagring, att utifrån uppgifter i en underlagsrapport (som Boverket beställt) om kapacitetsbehov för småskalig användning i småhus och liknande och vad som erbjuds på marknaden bedöms ett gränsvärde på 20 kWh i dagsläget ligga över den kapacitet som normalt förekommer i småhus och liknande. Detta anges innebära att förslaget krav på att energilager placeras i egen brandcell normalt inte träffar småhus, fritidshus och motsvarande mindre byggnader. Vidare anges det att underlagsrapporten visar att storleken på ett energilager avsett för större byggnader än småhus kan variera, men på erfarenhetsmässiga grunder anges att 80 kWh för en större kontorsbyggnad är en rimlig kapacitet för eget behov. Därmed kommer de flesta energilager i flerbostadshus och kommersiella byggnader omfattas av kravet på placering i egen brandcell och anslutning till utrymningsvägar genom brandsluss. Det anges att sådana byggnader av andra skäl ska projekteras och utformas med brandcellsindelning. Den tillkommande kostnaden kan därför huvudsakligen antas bestå av följande. Kostnader för material och arbete för att utforma utrymmet som egen brandcell och för material och arbete för att komplettera utrymmet med brandsluss eller automatiskt släcksystem. Vidare omfattas kostnaden för anordning av brandgasventilation om utrymmet inte är försett med fönster och löpande kostnader för underhåll av till exempel branddörrar och ventilationsspjäll. Kostnad för exempelvis dörr och ventilationsspjäll med brandavskiljande förmåga samt kostnad för material och arbete för ytterligare brandtätningar ingår också. Slutligen anges det ingå en alternativkostnad eftersom ytan inte kan säljas eller hyras ut. I vissa fall kan brandsluss som ändå krävs mot till exempel ett garage utnyttjas, vilket begränsar den kostnadsmässiga konsekvensen i sådana fall. Det anges att den faktiska kostnadsökningen i enskilda projekt beror av en lång rad faktorer och att Boverket därför inte har haft möjlighet att kvantifiera kostnaden. Byggnader innehåller brandceller av flera anledningar, och att införa ytterligare en brandcell avsedd för energilager bedömer verket medför marginella kostnadsökningar. Boverket bedömer därför att kostnadsökningen är motiverad med hänsyn till de särskilda risker som brandcellen är avsedd att hantera. En fördel med att inordna reglering av energilager i övrig reglering avseende särskilda brandrisker är att regleringen blir mindre komplicerad när inte olika krav gäller för olika typer av risker. Det motsvarar också den skyddsnivå som är gällande för andra utrymmen med särskilda brandrisker som kan påverka utrymningssäkerheten eller innebära särskilda svårigheter för räddningstjänsten. Författningsförslaget anges vidare inte innebära några nya specifika krav för garage för fordon med alternativa drivmedel eller som en konsekvens av förändringar i fordonsflottan. Föreskrifterna har emellertid, jämfört med idag, formulerats mer generellt vilket medför att de generella kraven omfattar många av de risker som förknippas med dessa förändringar. Till exempel föreslås generella krav på längden på inträngningsvägar för räddningstjänstens insats (8 kap. 9 §) samt generella krav på brandgasventilation (8 kap. 11 §) vilket skapar bättre förutsättningar för en räddningsinsats. Det rådande kunskapsläget om förändrade

förutsättningar vad gäller brandrisk i garage har beaktats i samband med ändringen av reglerna om skydd mot omfattande brandspridning (5 kap. 24 §) och brandbelastning i personbilsgarage (2 kap. 3 §). Detta anges relatera till förändringarna i fordonsflottan i stort och inte specifikt till fordon med alternativa drivmedel. Det anges att ändringarna i vissa avseenden kan tolkas som en skärpning av kraven, åtminstone för stora öppna garage, där dessa ibland utförts utan brandsektionering genom användning av analytisk dimensionering med hänvisning till exempelvis en (historiskt sett) låg risk för omfattande brandspridning, alternativt genom att visa att brandbelastningen understigit 250 MJ/m². Med hänsyn till fordonsflottans förändrade sammansättning och rådande kunskapsläge om risk för brandspridning mellan moderna fordon bedömer verket att andra funktionsbaserade utformningar är nödvändiga. Om andra funktionsbaserade utformningar inte kan visa att funktionskravet uppfylls, bedöms förändringen innebära att garage i större utsträckning får en utformning i linje med de preciserade kraven i 5 kap. 24 §. Beroende på utformning kan detta resultera i ökade kostnader i jämförelse med krav i dagens byggregler. Detta anges emellertid inte vara att betrakta som en konsekvens av höjda brandskyddskrav utan snarare en följd av förändringar av fordonsflottan. Ett förtydligande införs i författningskommentaren till 2 kap. 3 § om att schablonvärdet för brandbelastning endast avser konventionella garage där parkering sker manuellt. Med detta avses alla typer av personbilsgarage med undantag av automatiserade garage samt garage med billyftar och liknande där fordon parkeras i flera nivåer inom samma plan. Detta bedöms i vissa fall kunna medföra förhöjda kostnader jämfört med dagens reglering men är en konsekvens av att dagens regler inte varit anpassade till den högre brandbelastningen i nya garagetyper snarare än en höjning av skyddsnivån.

I bilaga 2 anges bland annat att den reglering som föreslås avseende s.k. gröna tak bedöms underlätta användningen av sådana men för att säkerställa att nivån på brandskyddet blir samma som för övriga tak krävs att sådana utformningar verifieras genom analytisk dimensionering. Konsekvenserna av författningsförslaget bedöms som små. Det anges också att inga preciserade krav har utarbetats specifikt för att underlätta användningen av gröna väggar. Användning av gröna väggar är emellertid fortsatt möjlig genom analytisk dimensionering och i konsekvensutredningen ges viss vägledning kring risker och förutsättningar som kan behöva beaktas. Författningsförslaget bedöms inte få några konsekvenser i förhållande till kraven i dagens BBR med avseende på användningen av gröna väggar.

I konsekvensutredningens mer övergripande beskrivning anges vidare, i likhet med tidigare ärenden, (se exempelvis yttrande RR 2023-53) att enligt 1 kap. författningsförslaget ska byggherren dokumentera sin projektering och sina egenkontroller, om det inte är uppenbart att det inte behövs. Motsvarande bestämmelser i BBR preciseras i ett allmänt råd. Kravet gäller för alla tekniska egenskapskrav. Principiellt anges detta kunna betraktas som en kravskärpning som kan leda till högre kostnader för dokumentation. Enligt Boverkets bedömning tillämpas det allmänna rådet i hög utsträckning när det gäller uppförande av ny byggnad och större ändringar, till exempel ombyggnad. Det är svårt att vidta lov- eller anmälningspliktiga åtgärder utan dokumentation om att kraven uppfylls på något sätt, så generellt bedömer Boverket att författningsförslaget innebär små höjningar av dokumentationskostnaderna. Kunskapsnivån höjs med preciserade krav och uppmärksammar byggnadsnämnderna på att dokumentation ska lämnas in. I likhet med vad som angetts i tidigare ärenden (se exempelvis RR 2023-53) anges eventuella kostnadsökningar i huvudsak träffa företag som idag inte dokumenterar sin projektering och de ekonomiska konsekvenserna bedöms vara små.

Det anges även ett resonemang om tillämpningskostnader som är likalydande som motsvarande resonemang i tidigare ärenden, se RR 2023-53 för referat. Vidare anges att byggherrar kommer att behöva kompetensutveckling i hur de nya författningsförslagen fungerar, vilket anges vara generellt och inte enbart avse föreskrifterna för brand. Den beskrivning som ges av dessa kostnader och svårigheter att beräkna dem är likalydande som den som refererats i Regelrådets yttrande RR 2023-53. Även exempelberäkning som görs i fotnot är densamma.

När det gäller byggtreprenörer anges att det är vanligt att totalentreprenad tillämpas som entreprenadform i byggprojekt. Vid en totalentreprenad har entreprenören ansvar för att det som projekteras och utförs har den funktion som byggherren (ofta tillika beställare) och entreprenören har avtalat om. Vid totalentreprenader kan författningsförslaget därmed få konsekvenser för totalentreprenörens kostnader i fråga om val av metod, teknik, material, arbetsformer samt tidsåtgång. I fråga om utförandeentreprenader borde det enligt verket inte bli fråga om några stora skillnader för entreprenören eftersom byggherren – ofta tillika beställare – redan projekterat och tagit fram den lösning som entreprenören sedan offererar och utför. I den mån byggtreprenörer får fler administrativa uppgifter är det fråga om att byggherren överlåter dem via avtal, till exempel att dokumentera kontroller. De administrativa kostnaderna kommer liksom i dag att belasta byggherrarna. Byggtreprenörer, i de fall de uppdras av beställaren att föreslå, utforma eller projektera nya metoder och lösningar, behöver använda arbetstid åt att sätta sig in i föreskrifterna och lära sig att tillämpa dem. Mer kompetensutveckling kan behövas om byggherrar efterfrågar nya metoder och lösningar, vilket är en indirekt konsekvens av författningsförslaget.

Beträffande projektörer och kontrollansvariga anges bland annat följande. Författningsförslaget leder till högre krav på kompetens och ett tydligare ansvar för byggherrar. Förslaget har ett tydligt krav på byggherren att endast tillämpa fackmässiga metoder vid projektering. Det kan leda till ett ökat behov och därmed ökad efterfrågan på extern expertkompetens avseende byggnaders utformning med hänsyn till säkerhet i händelse av brand. På längre sikt kommer de kontrollansvarigas arbetsmetoder att behöva anpassas till de nya förutsättningarna, givet att byggherren önskar avvika från nuvarande lösningar. De kontrollansvarigas arbetsmetoder kan påverkas både av sättet att ställa krav på säkerhet i händelse av brand vid uppförande av nybyggnad och av förtydligandet av kraven under byggprocessen. Med de föreslagna föreskrifterna kan och bör den kontrollansvarige – i sitt arbete att bistå byggherren med att utforma kontrollplanen – anpassa hur och när kontroller genomförs samt hur kontroller bäst anpassas efter valda lösningar och utformningar. När det gäller administrativa kostnader anges Boverkets bedömning vara att professionella aktörer redan i dag dokumenterar på ett sådant strukturerat sätt att författningsförslaget inte förväntas medföra några ökade sådana kostnader. Projektörer och kontrollansvariga behöver sätta sig in i och lära sig att tillämpa de nya föreskrifterna. De kan också behöva kompetensutveckling om byggherrar efterfrågar nya metoder och lösningar. Kontrollansvariga behöver gå utbildningar för att kunna certifiera sig. Kontrollansvariga som redan är certifierade kan ha behov av att utbilda sig i de nya föreskrifterna för att lättare kunna hantera de nya föreskrifterna. Utbildningsföretag kommer att se ökad efterfrågan på sina tjänster.

Boverket bedömer vidare att den direkta påverkan av förslaget generellt blir begränsad för tillverkare av byggmaterial och småhus. Anledningen anges vara att byggnader i allt väsentligt ska uppfylla samma samhällskrav som med nuvarande regler. Författningsförslaget kan dock innebära en påverkan för vissa materialtillverkare som berörs av konsekvenserna av att en stomme utförd i brännbart material nu behöver inkluderas i beräkningen av

brandbelastningen i vissa situationer. Närmare om dessa konsekvenser redogörs för i Bilaga 4. På lång sikt kan författningsförslaget bidra till att byggherrarnas efterfrågan av byggprodukter förändras. Tillverkare av byggprodukter behöver då möta en förändrad efterfrågan om de vill behålla eller förbättra sin marknadsposition. Efterfrågan på nya lösningar kan innebära att produkter behöver anpassas för att motsvara byggherrens krav. I sådant fall kan det innebära större inkomster för de produkttillverkare som förmår möta efterfrågan. Mer ändamålsenliga lösningar kan innebära mer specialiserade produkter som har högre förädlingsvärde, vilket är gynnsamt för en produkttillverkare. I vilken grad det kommer att ske i framtiden går inte att uppskatta och därmed inte att kvantifiera. Författningsförslaget anges inte medföra några konsekvenser på kort sikt som innebär att byggmaterialtillverkare behöver lägga tid på kompetensutveckling. På längre sikt kan emellertid byggmaterialtillverkarnas och småhustillverkarnas behov av kompetensutveckling påverkas. Det anges bero på om byggherrarnas efterfrågan på alternativa lösningar förändras och som en följd av det efterfrågan på produkter och småhus med andra egenskaper.

Samma övergripande resonemang om kostnadsförändringar till följd av de nu aktuella föreskrifterna och effekterna av det totala regelverket för byggande som refererats exempelvis i RR 2023-53 förs även i konsekvensutredningen i denna remiss.

Regelrådet gör följande bedömning. Sammantaget finns det i konsekvensutredningens löptext och i bilagor förhållandevis mycket information i kvalitativ form om förslagets påverkan på kostnader och verksamhet. Det finns också kvantifieringar av kostnadspåverkan till viss del. Regelrådet har i tidigare ärenden, såsom RR 2023-53, gjort bedömningen att beskrivningen av kostnads- och verksamhetspåverkan var tillräcklig, trots att det i och för sig inte var möjligt att avgöra vad den totala kostnadspåverkan skulle kunna bli, vare sig per företag eller för företagen totalt. Detta motiverades i tidigare ärenden dels med att den kvalitativa beskrivningen var utförlig och åtminstone delvis tydlig, i förekommande fall att det ändå fanns vissa kvantifieringar och exempelberäkningar och inte minst att dessa tidigare ärenden, för såvitt Regelrådet kunde förstå, i hög grad kännetecknades av att regeländringen handlade om ändringar i bestämmelsernas form och struktur med inga eller få skärpningar i krav (åtminstone som helhet betraktat). Frågan är nu om detta ärende kan bedömas enligt samma kriterier. Regelrådet kan konstatera att det finns en principiell skillnad på så sätt att det i detta ärende, såvitt Regelrådet förstår, i större utsträckning blir aktuellt med förändringar i regleringens krav i sak. Detta omfattar, såvitt Regelrådet kan förstå både lättnader i sak och skärpningar i sak. Vad det framför allt handlar om, är de delar av förslaget som gäller de fem områden som utretts särskilt. Regelrådet konstaterar att för några av dessa förändringar i sak har det angetts kvantifierade uppskattningar av kostnadspåverkan. Denna information är värdefull och inte minst bedömningarna när det gäller kostnader för sprinklersystem i trygghetsboende har redovisats på ett mycket tydligt sätt. Även kostnadsförändringarna när det gäller förändringar i krav för höga byggnader är tillräckligt tydligt beskrivna. Detta är emellertid enbart en delmängd av den kostnadspåverkan som kan följa av förslagen på de fem särskilt utredda områdena. När det gäller solceller och även när det gäller gröna tak och väggar anges konsekvenserna bli små och det förklaras varför. Beträffande förslag som avser energilagring och vissa justeringar i krav för garage finns inte motsvarande kvantifierad information och det finns heller inte när det gäller möjlig kostnad för förändringar i krav på flervåningsbyggnader med brännbar stomme. När det gäller dessa förändringar uppfattar Regelrådet att det inte är tydligt att kostnadsförändringen skulle bli liten i alla avseenden. Det som anges i förekommande fall är i stället att det finns särskilda utmaningar att göra beräkningar eller uppskattningar och det framhålls att vissa kostnadsförändringar kan anses motiverade utifrån det skydd som behöver finnas. Regelrådet noterar när det gäller

upprättandet av brandceller för energilagring i vissa fall och även när det gäller tillkommande krav avseende brännbara stommar så har förslagsställaren beskrivit kvalitativt olika delåtgärder som kan komma att krävas och medföra kostnader. Dessa beskrivningar är bra och tydliga i sig. När det gäller frågan om att upprätta brandceller för energilagring framgår det också att det troligen inte kommer att bli aktuellt för småhus och liknande att uppfylla dessa krav. Detta bör såvitt Regelrådet kan förstå eventuellt minska risken för att de minsta byggherreföretagen eller de minst professionella byggherrarna behöver hantera kravhöjningen. Det är också värdefull information. Frågan är då hur stort problemet är att dessa kostnadsförändringar inte har kvantifierats. Regelrådet finner att det som framstår som den mest väsentliga osäkerhetsfaktorn är effekterna för byggande av trähus. Det är inte klart utifrån beskrivningen att dessa effekter kommer att bli begränsade och det är svårt att utesluta att de skulle kunna bli betydande i enskilda fall. Regelrådet noterar att det anges att verket inte har kunnat inhämta vissa uppgifter. Frågan är emellertid om det hade varit omöjligt att göra i vart fall någon exempelberäkning utifrån olika förutsättningar. Regelrådet erfar att det i vart fall intuitivt inte framstår som att byggande av höga trähus är helt ovanligt. Sammantaget gör Regelrådet därför följande bedömning. Eftersom det här aktuella förslaget innehåller fler ändringar av regelverkets innehåll i sak än exempelvis det ärende som Regelrådet yttrade sig över i sitt yttrande RR 2023-53, blir beräkningar och uppskattningar av kostnader förhållandevis viktigare. Det finns beräkningar gjorda för vissa av dessa ändringar i sak och denna information är värdefull. Det saknas emellertid också beräkningar och uppskattningar avseende vissa delförslag och Regelrådet kan inte utesluta att åtminstone en del av dessa delförslag skulle kunna medföra kostnadsförändringar som blir av betydelse för berörda företag. Därför är kostnadsredovisningen, trots att den innehåller mycket värdefull information, inte fullt ut tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på företagens kostnader, tidsåtgång och verksamhet bristfällig.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

I konsekvensutredningen anges att författningsförslaget innebär att staten inte längre anger några detaljerade krav i bindande föreskrifter. De detaljerade kraven återfinns i stället i preciserade krav som syftar till att ange den säkerhetsnivå som eftersträvas i byggreglerna. Genom att de bindande kraven är formulerade som rena funktionskrav, samtidigt som säkerhetsnivån anges i de preciserade kraven, skapar reglerna om säkerhet i händelse av brand förutsättningar för främjad konkurrens. Konkurrenten kan då i större utsträckning handla om innovativa och kostnadseffektiva lösningar som uppfyller den säkerhetsnivå som krävs, snarare än konkurrens om att utmana säkerhetsnivån. Det kan leda till nya produkter och metoder, och mer kostnadseffektiva lösningar, med större mervärden för slutanvändarna.

Det anges också viss information som avser påverkan på små företag, bland annat med hänsyn till konkurrensförhållanden, i avsnitt om små och medelstora företag fördelade på de olika delbranscherna. Den information som redovisas i dessa avseenden överensstämmer såvitt Regelrådet kan se med vad som sagts om sådana aspekter i konsekvensutredningar till andra förslag, såsom exempelvis den som Regelrådet yttrade sig över i ärende RR 2023-53.

Som redan refererats ovan anges att författningsförslaget kan innebära en påverkan för vissa materialtillverkare som berörs av konsekvenserna av att en stomme utförd i brännbart material nu behöver inkluderas i beräkningen av brandbelastningen i vissa situationer.

Regelrådet gör följande bedömning. Det finns viss information om påverkan på konkurrensförhållanden, såväl på övergripande nivå som på delbranschnivå. Detta är i sig positivt. Ett problem med redovisningen i det här ärendet, som också funnits i andra remisser inom ramen för samma översyn av byggregler som Regelrådet yttrat sig över nyligen, är att det i viss mån framstår som oklart vilken helhetsbedömning som görs av påverkan på konkurrensförhållandena. Den information som anges på övergripande nivå beskriver aspekter som kan medföra att vad som skulle kunna kallas illojal konkurrens, där konkurrensen handlar om att minimera åtgärder för att uppfylla säkerhetsnivå skulle minska. Detta kan vara riktigt. De effekter som tas upp i beskrivningar av ändrade konkurrensförhållanden för de mindre företagen handlar emellertid om helt andra frågor och det är svårt att se vilken analys förslagsställaren gjort av vilka effekter som kan väntas dominera. Sedan finns frågan om de tillkommande kraven avseende brännbara stommar. Dels är det oklart vilken kostnadspåverkan detta kommer att få, vilket Regelrådet har tagit upp ovan. En annan fråga är hur många företag som bygger det slags byggnader som använder de aktuella stommarna, om det finns specialisering mellan företag och om en sådan specialisering har någon betydelse för hur lätt det är för ett företag att byta metoder och material. Sammantaget finner Regelrådet att det är oklart även vilken påverkan på konkurrensförhållanden som kraven på de brännbara stommarna kommer att medföra. Det är möjligt att en sådan påverkan är stor, eller påtagligt begränsad, men det går inte att sluta sig till utifrån den information som finns i konsekvensutredning eller bilaga 4 (som handlar om de brännbara stommarna). Sammantaget finner Regelrådet att den information som ges om påverkan på konkurrensförhållanden hade behövt utvecklas för att anses tillräcklig.

Regelrådet finner redovisningen av påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Det finns information om påverkan bland annat på standardiseringsarbete.

Regelrådet gör följande bedömning. Den information som finns om påverkan på standardiseringsarbete i detta ärende skiljer sig i viss mån från den som funnits i exempelvis det ärende som Regelrådet yttrade sig över i ärende RR 2023-53. Regelrådet uppfattar emellertid att den håller likvärdig kvalitet och att den är lika relevant som redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden.

Regelrådet finner redovisningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

Sällanbygggherrar och små företag använder byggreglerna sällan eller vid få tillfällen. Byggprojekt som genomförs av små företag ska även fortsättningsvis projekteras av kompetenta projektörer. Små företag kommer därför även fortsättningsvis att behöva tillförlita sig på fackmässigt projekterade handlingar utan att behöva förstå skillnaderna mellan BBR och författningsförslaget. I de absolut enklaste fallen samt sådana åtgärder som varken kräver bygglov eller anmälan bedömer Boverket att sällanbygggherrar och små företag kommer kunna hantera förändringarna utan särskilda informationsinsatser.

Det anges också information om påverkan på små och medelstora företag fördelat på delbranscherna byggherreföretag, byggentreprenörer, projektörer och kontrollansvariga samt byggmaterialtillverkare och småhustillverkare. Denna är såvitt Regelrådet kan se likalydande

med motsvarande information som redovisats i tidigare ärenden och för referat hänvisas till yttrande RR 2023-53.

Regelrådet gör följande bedömning. Även i detta ärende finns en beskrivning av hur mindre företag som i sig innehåller relevant och bra information. Samtidigt anges det inte explicit om särskild hänsyn till små företag har tagits vid reglernas utformning. I andra ärenden har Regelrådet funnit denna beskrivning vara tillfyllest. I detta ärende är emellertid, som redan nämnts, fallet att förslaget såvitt Regelrådet kan se innehåller fler ändringar i sak och även sådana som kan väntas ha effekter av betydelse i vart fall för vissa företag. En förändring som innebär exempelvis behov av mer beräkningar avseende brännbara stommar skulle kunna ha proportionerligt större betydelse för mindre företag, om det finns några sådana som berörs av ändringen. Regelrådet finner därför att beskrivningen, som i allt väsentligt innehåller samma information i det här ärendet som i andra ärenden där förslagen till största delen handlade om regelverkets struktur, hade behövts utvecklas.

Regelrådet finner redovisningen av särskild hänsyn till små företag bristfällig.

Sammantagen bedömning

Regelrådet finner att konsekvensutredningen håller tillräcklig kvalitet när det gäller bakgrund och syfte med förslaget, alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd samt förslagets överensstämmelse med EU-rätten. Även när det gäller särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser håller redovisningen tillräcklig kvalitet. När det gäller de delar av konsekvensutredningen som tydligast berör effekter för företag, finner Regelrådet att beskrivningen av de berörda företagen utifrån antal, storlek och bransch är tillräcklig och även beskrivningen av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden. Däremot finner Regelrådet att även om det finns värdefull information även när det gäller påverkan på företagens kostnader, tidsåtgång och verksamhet, påverkan på konkurrensförhållandena för företag och särskild hänsyn till små företag är redovisningen av dessa aspekter inte tillräcklig. Denna bedömning för Regelrådet inte minst baserat på att förslaget i detta ärende innehåller fler och åtminstone potentiellt mer betydelsefulla ändringar i sak i de aktuella reglerna än vad som var fallet i andra ärenden som ingår i samma översyn av byggregler (se exempelvis Regelrådets yttrande RR 2023-53) där fokus, såvitt Regelrådet förstår, till mycket stor del handlade om regelverkets form och struktur snarare än kravnivåer och annat materiellt innehåll.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 16 augusti 2023.

I beslutet deltog: Anna-Lena Bohm, ordförande, Helena Fond, Hans Peter Larsson och Lars Silver.

Ärendet föredrogs av: Per Högström.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Per Högström
Föredragande